

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Jensen-Stevns: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Dernæst fulgte:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af en Byggefond.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 46).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—11 (se Tillæg A. Sp. 2167) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Sluttelig gik man til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udøvelse af Lægegerning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2177; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 14).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Rytter: Grundlaget for det Lovforslag, som her foreligger, er jo et Forslag fra en Kommission, der blev nedsat af fhv. Sundhedsminister Rubow. Denne Kommissions Arbejde blev af den højtærede Indenrigsminister lagt til Grund for det oprindelige Lovforslag i Folketinget. Sagen har altsaa nu været behandlet i Folketinget og er kommet herover til Landstinget med ikke ubetydelige Ændringer. Ministeren forelagde Lovforslaget her i en meget udførlig og upartisk Forelæggelsestale. Ministeren dvælede stærkt ved de nugældende Regler

og ved de Forandringer, som sker i den gældende Ret, hvis dette Lovforslag gennemføres. Jeg kunde have ønsket, at Ministeren ogsaa var kommet ind paa en kritisk Betragtning af Virkningen af disse Ændringer og en kritisk Bedømmelse af, hvorledes disse Ændringer staar til vor øvrige Lovgivning, men det kan vi jo komme ind paa senere. Hvad angaar selve Lovforslaget, som det her foreligger, maa jeg sige, at jeg tror, den højtærede Minister vilde have bidraget meget betydeligt til dets Fremme her i Landstinget, hvis Ministeren i den Tid, der er gaaet, siden Forslaget blev vedtaget af Folketinget, havde forelagt det for visse Institutioner, som er i høj Grad interesserede deri — jeg tænker her paa Almindelig dansk Lægeforening og det lægevidenskabelige Fakultet, hvad angaar Bestemmelserne i §§ 4 og 29, og paa de almindelige danske Sygekassers Organisation, Sygekassedirektoratet og de kommunale Raad, hvad angaar Bestemmelserne i §§ 7 og 13. Jeg tror, det vilde have fremmet Forslaget, for jeg kan ikke se, at man kan undgaa at indhente Erklæringer fra disse forskellige Raad og Institutioner.

Jeg skal dvæle ved visse Enkeltheder i Lovforslaget, men kun forholdsvis kort, idet jeg mener, at en indgaaende Drøftelse bedst kan foregaa i Udvalget.

I § 2 er der i Folketinget blevet indføjet noget nyt, nemlig Bestemmelsen om Meddelelse af Autorisation som Læge. Om det er en praktisk Regel eller ikke, tør jeg ikke sige noget om endnu, men det kan vi drøfte i Udvalget.

I § 4 sammenholdt med § 29 er der kommet en Regel ind om Specialister, som forekommer mig at være noget uklar. Jeg finder det uheldigt, at Indenrigsministeren i særlige Tilfælde skal kunne bestemme, hvem der skal være Specialister og paa hvilket Omraade, men det er ogsaa et af de Punkter, som jeg mener, vi meget let vil kunne forhandle os til Rette om.

I denne Forbindelse skal jeg ogsaa nævne Bestemmelsen i § 4, 2det Stykke. Det forekommer mig nemlig at se lidt mærkeligt ud, at man i samme Lov, i hvilken man stiller sig meget elskværdigt overfor de saakaldte Kvaksalvere — ja, egentlig, hvad jeg skal komme til om et Øjeblik, paa mangfoldige Omraader stiller dem gunstigere end Lægerne —, optræder saa kraftigt overfor Lægerne og overfor Publikum, at en Læge end ikke maa have Lov til at plombere en Tand. Jeg synes, det er lidt inkonsekvent, men det er ogsaa et Spørgsmaal, vi kan drøfte.